

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

Mahkeme'nin başvuru kararının gerekçe bölümü aynen şöyledir:

"İİKnun 352/a maddesi 3222 sayılı yasa ile 8.6.1985 günü değiştirilerek bu kanun uyarınca hükmolunan cezalar tecil edilemez. Hürriyeti bağlayıcı cezalar 647 sayılı Y. cezaların infazı hakkındaki kanunun 4 üncü maddesinde yazılı para cezası ve tedbirlere çevrilemez failleri hakkında TCKnun 119 maddesi hükmü uygulanamaz" hükmünü içermektedir. Bu maddede birinci cümlede cezalar tecil sözcüğünden sonra gelen "Edilemez" sözcüğü ile bu maddede ikinci cümlesinde yani hürriyeti bağlayıcı cezalar 647 sayılı cezaların infazı hakkındaki kanunun 4 üncü maddesinde yazılı para cezasına ve tedbirlere kelimelerinden sonra gelen "çevrilemez" kelimesi ile failleri hakkında TCKnun 119 madde hükmü kelimesinden sonra gelen uygulanamaz kelimesinin ve yine İİKnun 354/2 maddesi "Ancak kendi temyizi neticesinde haksız çıkan borçlunun birinci fıkrada yazılı hallerde yalnız cezasının yarısı düşer" Anayasanın bağlangıç bölümünün 6 ncı paragrafında her Türk vatandaşının bu Anayasadaki temel hak ve hürriyetlerinden eşitlik ve sosyal adalet gereklerince yararlanarak..." Yine Anayasamızın beşinci maddesindeki devlet temel amaç ve görevleri başlığını taşıyan beşinci maddede kişinin temel hak ve hürriyetlerini sosyal hukuk devleti adalet ilkeleri ile bağdaşmayacak surette sınırlayan... insanın maddi ve manevi varlığını gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır."

Yine Anayasamızın kanun önünde eşitlik başlığını taşıyan 10 uncu maddesi ile hak arama hürriyeti başlığını taşıyan 36 ncı maddedeki; "yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia savunma hakkına sahiptir." ilkesi yazılı hukuk kurallarıdır bu yazılı hukuk kurallarına rağmen İİKnun 352/a maddesi ile (değişik İİKnun suç kabul ettiği fiillerden dolayı yargılananlar 647 sayılı Yasanın 4 ve 6 ncı maddelerinin ve TCKnun 119 maddesinin mahkeme uygulama imkanı şöyle dursun tartışmamaktadır. Zira 647 sayılı yasa CMUK. nun cezaların teciline ilişkin hükümlere düzenleme getirmiş olup TCK ve diğer ceza kanunlarından dolayı yargılanıp mahkum olan her kişiye "Adli mahkemelerince para cezalarından başka bir ceza ile mahkum olmayan kimse, işlediği bir suçtan dolayı ağır veya hapis para veya bir yıla kadar (Bir yıl dahil) ağır hapis veya iki yıla kadar (İki yıl dahil) hapis veya hafif hapis cezalarının biri ile mahkum ve geçmişteki hâl ve suç işleme hususundaki eyleme göre cezanın ertelenmesi ilerde suç işlemekten çekinmesi sebep olacağı hakkındaki mahkemece kanaat edilirse bu cezasının ertelenmesi hükmolunur" denilmektedir.

Bu durumda; İİKnda tarif edilen suçlardan dolayı yargılanıp mahkum olanlara 647 sayılı yasayı uygulama imkanı yoktur. Buda 647 sayılı yasanın herkese kanunun eşit şekilde uygulanmasını kanıtlayan yine İİKnun 352/a maddesinden kaynaklanmaktadır.

İİKnun 354/2 maddesinde davanın ve cezanın düşmesini bir kurala bağlamış ancak ikinci fıkrası ilede sanığın "Ancak kendi temyizi neticesinde haksız çıkan borçlunun birinci fıkrada yazılı hallerde yalnız cezanın yarısı düşer" hüküm borçluya hakkında verilen hükmü bir üst mahkeme olan Yargıtayda incelenme istem ve iddiasını kısıtlayan tehdit eden bir yasa maddesidir. Buda temel hukuk kuralları ve anayasamızın yukarda belirttiğimiz eşitlik ile ilgili maddelerine aykırılık teşkil etmektedir. Bu hal çağdaş hukuk sistemlerinde pek görülen müesseseler değildir, olsa olsa eski hukuk sistemlerinde görülen bir kural olduğu inancındayız."

Esas Sayısı : 1996/65
Karar Sayısı : 1997/31